

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systeembeschrijving

Naam: Spui

Watersysteemcode: 113

Rijkswaterstaat-dienst: West-Nederland Zuid

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd.

Ligging en functies:

Het Spui in Zuid-Holland is een verbindende rivier tussen de Oude Maas en het Haringvliet. Het Spui heeft veel bochten. Bij de splitsing met het Haringvliet liggen de natuurgebieden de Korendijksche en Beninger Slikken. Langs het Spui liggen een aantal natuurgebieden. Het Spui heeft geen vaste oeververbindingen en is dus alleen per boot over te steken. Er vaart een veerpont tussen Hekelingen en Nieuw-Beijerland en er vaart een fietsveer tussen Oud-Beijerland, Beerenplaat (bij Spijkenisse) en Rhoon.

Aansluitende wateren: Bernisse (tevens inlaatpunt drinkwatervoorziening).

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Algemeen:

Langs kunstwerken kunnen sloten en watergangen aanwezig zijn voor de afvoer van kwelwater uit het oppervlaktewaterlichaam. Deze sloten en watergangen kunnen in beheer van Rijkswaterstaat zijn.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam zijn geen ondersteunende kunstwerken in beheer bij Rijkswaterstaat aanwezig.

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 5 stroomgeleidingsobjecten en 3 kribben.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaalijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLV (overeengekomen lage waterstand).